

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Dumitru Mardari,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Rezina din 16 decembrie 2015 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, de avocatul Gabriela Kornacker în numele inculpatului Ghinda Andrei, de avocatul Bondarenco Oleg și inculpatul Anton Mihai Boris, în cauza penală în privința inculpaților

Anton Mihai XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX, nr. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Cazac Marin XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Ghinda Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>06.03.2015 - 16.12.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>20.01.2016 - 13.03.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.08.2018 - 18.12.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.02.2019 - 18.06.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.08.2019 - 13.11.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Rezina din 16 decembrie 2015 procesul penal în partea învinuirii lui Ghinda Andrei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și a lui Ghinda Andrei, Cazac Marin și Anton Mihai în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea inculpaților cu părțile vătămate.

Ghinda Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c) d), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Anton Mihail a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c) d), e), f) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 30.01.2015.

Cazac Marin a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c) d), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin adăugirea pedepsei conform sentinței Judecătorei Militare din 26.02.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 16.12.2015, incluzând perioada arestării preventive de la 30.01.2015 până la 26.02.2015.

2. Instanța de fond a constatat că, în una din nopțile perioadei de timp cuprinsă între zilele de 24 - 28 iulie 2014, inculpatul Ghinda A., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, apropiindu-se de automobilul „Ford Tranzit”, n/î XXXXX, care era parcat în curtea casei de locuit de pe str. Sucevița 152, mun. Chișinău, a scos geamul mic de la ușa dreaptă din față a automobilului și a descuiat din interior ușa, după care a pătruns în automobil, de unde pe ascuns a sustras bani și bunuri materiale în sumă totală de 1039 lei, pricinuind părții vătămate Budnea A. o daună materială considerabilă.

Tot el, în noaptea de 06 spre 07.10.2014, apropiindu-se de automobilul „Mercedes Sprinter”, n/î XXXXX, care era parcat pe str. Cala Ieșilor, mun. Chișinău, unde având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a scos geamul mic de la ușa dreaptă din față a automobilului, a deschis ușa și a pătruns în interior, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în valoare totală de 1950 lei, cauzând părții vătămate XXXXX o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, în noaptea spre 24 octombrie 2014, apropiindu-se de automobilul „Mercedes Benz”, n/î XXXXX, care era parcat în curtea casei de locuit pe str. Cornului 3/1, mun. Chișinău, și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane a scos geamul mic de la ușa dreaptă din față a automobilului, a deschis din interior ușa și a intrat în automobil, de unde pe ascuns a sustras, bunuri materiale în valoare totală de 4110 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Feldman M. o daună materială considerabilă.

În noaptea de 18 spre 19.01.2015, pe la ora 02²⁰, Ghinda A., Cazac M. și Anton M. împreună și prin înțelegere prealabilă, având cagule pe cap, au pătruns în casa de locuit al lui XXXXX din s. Cinișeuți, r-nul Rezina, unde, folosind un

tifon, i-au legat mâinile, au amenințat-o cu incendierea casei și deschis i-au sustras bani în sumă de 7000 lei și o pereche de cerceii din aur cu costul de 3000 lei, prin ce i-au cauzat un prejudiciu material considerabil în mărime de 10.000 lei.

La 30.01.2015, în jurul orei 05³⁰, Ghinda A., Cazac M. și Anton M., împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au încercat să sustragă din rezervorul autocamionului de „DAF XF 105”, n/î XXXXX, ce aparține lui Durnea V., care era parcat pe str. Chilia 1/1, or. Rezina, 100 litri de motorină, dar nu și-au dus până la capăt intenția din motive independente de voința lor, fiind speriați de către șoferul autocamionului Vudvud E.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpaților Ghinda A., Anton M. și Cazac M. pe capătul de învinuire în sustragerea bunurilor de la XXXXX au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal ca tâlhărie, adică atac săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor **însoțit de amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei agresate**, săvârșită de 3 persoane mascate, cu aplicarea obiectului folosit în calitate de armă, cu cauzare de daune în proporții considerabile părții vătămate.

Instanța a reținut că, inculpatul Ghinda A. a recunoscut vinovăția în cazul sustragerii bunurilor de la XXXXX, declarând că cu Anton M. și Cazac M. s-au gândit s-o jefuiască pe XXXXX Anton M. a sărit gardul, a descuiat poarta și toți trei au intrat în curte. Și-au acoperi fețele pentru a nu fi recunoscuți și au bătut în ușă, iar când stăpâna a deschis, au dat buzna în casă. La cerința lor de a le da bani, XXXXX a răspuns că nu are. I-au legat mâinile cu o bucată de tifon. Au început să caute prin casă și într-un coș printre haine, Cazac M. a găsit o batistă în care erau lei, arătându-le-o și lor. Alți bani nu au mai găsit. La cerința lor, XXXXX și-a scos și le-a dat cerceii din urechi. Nu au amenințat-o și nu au lovit-o, însă Anton M. i-a spus să nu facă gălăgie că-i v-a da foc la casă. Ulterior, toți trei s-au dus la taxiul ce-i aștepta și cu care s-au deplasat în mun. Chișinău. Numărând banii, erau în sumă de 7000 lei. Din ei au achitat serviciile taximetristului, iar dimineața au mers la autoservis, unde au reparat automobilul defectat. Patru sute lei au mai achitat pentru un apartament, închiriat pentru 24 ore în sec. Botanica. Restul banilor i-au folosit pentru procurarea produselor alimentare. Cerceii au fost vânduți de către Anton M. la lombard contra sumei de 1200 lei. Tatăl său a restituit integral lui XXXXX prejudiciul cauzat. Cazac M. și Anton M. nu au contribui cu nimic la restituirea pagubei.

Inculpatul Cazac M. și-a recunoscut pe deplin vina și a declarat că, Anton M. a sărit gardul, a deschis din ogradă poarta și toți trei intrând în curte. Apoi, acoperindu-și fețele pentru a nu fi recunoscuți, au bătut la ușă. Când XXXXX a deschis ușa, ei au împins-o și au intrat în casă, i-au legat mâinile cu o bucată de tifon, însă nu au amenințat-o. Fiind speriată, XXXXX a spus că nu are bani, și atunci toți trei au început să caute prin casă unde puteau fi. Într-un coș printre haine, au găsit o batistă în care erau bani. Le-a arătat batista cu banii lui Ghinda A. și Anton M. La cerința lui Ghinda A., XXXXX și-a scos cerceii din urechi și

i-a, iar Anton M. a amenințat-o că în cazul în care va spune cuiva despre cele întâmplate, îi va da foc la casă. Apoi s-au dus la taxi, cu care veniseră, și urcându-se au plecat la Chișinău. În timp ce se deplasau, au numărat banii furați, care erau în sumă de 7000 lei. Din acești banii au achitat serviciul taximetristului, iar dimineața au mers la stația de reparare a automobilelor, unde au reparat și spălat mașina închiriată, au procurat combustibil, pentru toate acestea achitându-se din banii furați. Tot din acești banii au închiriat un apartament, au achitat alte cheltuieli comune. Peste câteva zile Anton M. a mers la lombard și a vândut cerceii sustrași, contra sumei de 1200 lei.

În ședința de judecată din 28.10.2015, inculpatul Cazac M. a concretizat că Anton M. care cunoștea despre intenția lor de a pleca în s. Cinișeuți, r-nul Rezina, nu a mers, deoarece a plecat să se întâlnească cu prietena sa. Cu ei în acea seară a fost Rîșneanu I., despre care, cu aproximativ o lună în urmă, a aflat că a decedat.

Inculpatul Anton M., vina pe episodul cu partea vătămată XXXXX nu a recunoscut. El a declarat că, a cerut de la Cazac M. să-i împrumute niște bani, dar el i-a spus că nu are, dându-i o pereche de cercei pentru a-i vinde. Cerceii i-a vândut la un lombard din mun. Chișinău la prețul de 250 lei, din care 1000 lei i-a dat lui Cazac M., iar 250 lei și i-a lăsat. La poliție a depus declarații că a fost și el la 19.01.2015 împreună cu Ghinda A. și Cazac M. la XXXXX, deoarece i s-a promis că, doar astfel, nu v-or fi reținuți.

În pofida faptului, că inculpatul Anton M. nu și-a recunoscut vina în participare la comiterea sustragerii bunurilor de la XXXXX, vinovăția acestuia cât și a inculpaților Ghinda A. și Cazac M., a fost integral dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate, a martorilor și documentelor din dosar.

Astfel, partea vătămată XXXXX a declarat că, din toți trei inculpați îl cunoaște doar pe Cazac M., locuitor al s. Cinișeuți, r-nul Rezina. În noaptea de 18 spre 19.02.2015, în jurul orei 01³⁰ auzind soneria de la poartă, a ieșit afară unde a văzut trei băieți, care i-au comunicat că sânt din s. Echimăuți și vor să cumpere o sticlă de vin. Le-a transmis sticla cu vin peste poartă și s-a îndreptat spre casă, însă nu a dovedit să intre în casă când cei trei au sărit gardul și ajungând-o din urmă au intrat în casă. Ei au scos telefonul din priză și au stins lumina. A observat că unul din băieți avea o mască albă pe cap, iar pe ceilalți doi nu i-a cunoscut. Îndată ce au intrat, ei au cerut bani. Spunându-le că nu are bani, unul din ei a spus că are, deoarece dă în împrumut. I-au legat mâinile cu o bucată de tifon. Nu a fost amenințată cu cuțitul sau alte obiecte. Poate atunci de frică și ar fi spus de cuțit, dar n-a fost amenințată cu cuțit. Au căutat prin casă, iar negăsind nimic, au amenințat-o că dacă nu le dă banii, atunci îi vor da foc la casă. S-a dus și a scos dintr-o ladă cu haine, unde păstra banii o batistă cu 7000 lei și le-a transmis-o. Ei au numărat banii, iar mai apoi i-au scos și cerceii de aur din urechi, cu costul de 3000 lei și au plecat. După plecarea lor a mers la nepotul său Colesnic A. și i-a povestit despre cele întâmplate, el telefonând la poliție.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19.01.2015 în gospodăria lui XXXXX, telefonul din casă era deconectat de la priză, în casă era

dezordine, lucrurile împrăștiate. Au fost găsite și ridicate două bucăți de tifon, cu care partea vătămată XXXXX a explicat că i-au fost legate mâinile.

Conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, partea vătămată XXXXX, l-a recunoscut pe Anton M. că fiind una din persoanele care în noaptea de 18 spre 19.01.2015, au pătruns în casa ei, de unde în mod deschis i-au sustras bani și cerceii din urechi.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.12.2015, martorul Vladiuc I. l-a recunoscut pe Anton M., că este persoana care la 21.01.2015 i-a vândut la lombardul unde lucrează o pereche de cercei de formă rotundă.

Pentru a încadra fapta inculpaților în prevederile art. 188 Cod penal, acuzatorul de stat urma să țină cont de faptul că infracțiunea de tâlhărie reprezintă atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, **însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.**

Însă, materialele cauzei atestă, că chiar dacă violența aplicată inculpatei XXXXX au luat formă intimidantă, fiindu-i legate mâinile și amenințată cu incendierea casei, vătămări sănătății nu i-au fost cauzate. Din declarațiile în ședința de judecată a părții vătămate, nu rezultă și nu se conturează în nici un mod că violența și amenințarea făcută de către inculpați a fost percepută de către ea, drept reală și periculoasă pentru viață și sănătate. A fost negat de către partea vătămată și faptul că ar fi fost amenințată cu cuțitul.

Prin urmare, fapta imputată inculpaților necesită a fi calificată ca jaf.

În speță, atentarea la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile se constată cu desăvârșire, aceasta, fiind realizată de către inculpați prin acțiune deschisă. Totodată, a fost stabilit că fapta a fost comisă de către inculpați prin pătrundere în locuința părții vătămate XXXXX, inculpatul Cazac M. fiind mascat, pentru a nu fi recunoscut, **cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea victimei** și cu cauzarea de daune în proporții considerabile acesteia.

Caracterul considerabil al daunei cauzate, declarat de partea vătămată, n-a fost combătut, corespunzător nu poate fi subrogat, iar în consecință se prezumă caracterul considerabil al valorii lipsurilor provocate părții vătămate XXXXX

Aceste constatări derivă din probatoriul administrat, la aceasta arată nu doar declarațiile părții vătămate care coroborează cu declarațiile martorilor audiați, dar și declarațiile inculpaților Ghinda A. și Cazac M. care, în ședința de judecată și-au recunoscut vina asupra celor comise.

Nerecunoașterea vinei de către inculpatul Anton M. și argumentele expuse de el, reprezintă o metodă de apărare a lui, cu scopul evitării răspunderii penale.

Faptul că, sub aspectul vizat, declarațiile inculpatului Anton M., depuse la urmărirea penală și în ședința de judecată, cât și ale inculpatului Cazac M. de la ședința de judecată din 28.10.2015 sânt vădit mincinoase, se confirmă și prin divergențe dintre ele cât și cu declarațiile părții vătămate și inculpatului Ghinda A.

Astfel, dacă inculpatul Anton M. a declarat în instanță că la 18.09.2015 i-a transmis telefonul său lui Cazac M., și deci rămăseseră fără telefon, potrivit ultimului, în dimineața zilei de 19.01.2015 el l-a telefonat pe Anton M. să se întâlnească. Dacă Anton M. a declarat că la 19.01.2015 i-a găsit pe Cazac M. și Ghinda A. dormind în automobil lângă magazinul „Fidesco” de lângă hotelul „Național”, apoi potrivit lui Cazac M., s-au întâlnit cu Anton M. deja după ce, împreună cu Ghinda A., reparaseră automobilul în care au dormit pe str. Tighina.

Cât privește anumite neconcordanțe dintre declarațiile inculpaților și a părții vătămate, ele, în mare parte, se explică prin starea de șoc în care se afla aceasta, cât și vârsta ei.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit deplină confirmare faptul comiterii în noaptea de 18 spre 19.01.2015 de către inculpații Ghinda A., Cazac M. și Anton M., intenționat, unul din ei fiind mascat, cu pătrunderea în locuință, a **acțiunilor violente nepericuloase pentru viața și sănătatea pătimatei XXXXX** și cu cauzarea acesteia a daunelor în propoziții considerabile, urmând a încadra acțiunile inculpaților pe acest capăt de învinuire în baza art. 187 alin. (2) b), c), d), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, **cu aplicarea violenței nepericuloasă pentru viață și sănătatea persoanei**, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile, infracțiune care se atribuie la categoria celor grave.

La stabilirea pedepsei, instanța a reținut că inculpații Ghinda A., Cazac M. și Anton Mihail, la locurile de trai se caracterizează din punct de vedere pozitiv, toți trei sunt tineri, nu sunt căsătoriți, circumstanțe agravante n-au fost stabilite.

Circumstanțe atenuante pentru inculpatul Ghinda A. sunt săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin familial, recunoașterea vinovăției și repararea benevolă a pagubelor pricinuite.

Ori, inculpatul Ghinda A. a recurs la comiterea infracțiunilor în niște împrejurări grele de ordin familial, când părinții săi, fiind divorțați, erau ambii plecați la muncă este hotarele țării, iar el a rămas fără supraveghere și surse de existență. Inculpatul a conștientizat pactul antisocial al faptelor sale, a recuperat integral prejudiciul material cauzat părților vătămate, inclusiv și XXXXX, și-a cerut scuze de la ele, nu s-a lăsat convins de către Anton M. să depună în instanță declarații mincinoase, a asigurat instanța că nu v-a mai comite fapte infracționale.

Pentru inculpații Cazac M. și Anton M. circumstanțe atenuante cât și agravante n-au fost stabilite.

Prin urmare, corectarea inculpatului Ghinda A. este posibilă fără izolarea de societate, prin aplicarea în privința lui a unei pedepse minimale cu închisoare și suspendarea condiționată a executării acesteia pe termen de probă.

ori, condamnarea reală la pedeapsa privativă, pentru o faptă recunoscută, regretată și asupra căreia au fost înlăturate consecințele în integritate, ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative de ură. Mai mult, inculpatul Ghinda A. a aflat o perioadă îndelungată în stare de arest, astfel că avut suficient timp pentru a-și determina atitudinea, căință și

regret, soluționare a diferențelor financiare cu părea vătămată, care în ansamblu constituie mobiluri de corecție.

Totodată, în pofida faptului că inculpatul Anton M. a negat participarea la sustragerea, în mod deschis, a bunurilor lui XXXXX, l-a determinat și să depună declarații mincinoase în ședința de judecată pe inculpatul Cazac M. Astfel, el nu a conștientizat caracterul social periculos al acțiunilor pe care le-a comis.

Inculpatul Cazac M., deși și-a recunoscut vina în participare la comiterea infracțiunii, în cele din urmă s-a lăsat convins de Anton M., depunând în instanță declarații mincinoase, convenabile acestuia.

Ori, inculpatul Cazac M. anterior a mai fost tras la răspundere penală, executând, la moment pedeapsa de 1 an închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Militare din 26.02.2015, care urmează a fi cumulată la pedeapsa ce i v-a fi aplicată. Totodată, nu este prezentă pentru el starea de recidivă, deoarece, infracțiunea de care se învinuiește a fost comisă până la pronunțarea sentinței în prima cauză.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpaților Cazac M. și Anton M. este posibilă doar în condițiile izolării de societate, întrucât pedepse mai blânde nu vor asigura atingerea scopului pedepsei.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Rezina, Stavinschi Olesea, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cazac M., Ghinda A. și Anton M. să fie condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), f) Cod penal, la câte 9 ani închisoare fiecare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, inculpatului Cazac M. să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare.

Apelanta a indicat că în instanță partea vătămată XXXXX a confirmat poziția inculpaților precum că nu a fost amenințată cu cuțitul, mâinile i-au fost legate cu tifon dar nu strâns, dar la urmărirea penală a declarat că după ce inculpații au intrat în casă, au amenințat-o cu un cuțit, i-au sustras în mod deschis bani în sumă de 7000 lei, i-au legat minele cu un tifon și i-au scos din urechi cerceii din aur cu costul de 3000 lei.

De aceia, urmau a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate date în instanța de judecată, ca fiind sub influența părții apărării, iar la baza sentinței trebuiau puse declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală.

Faptul că partea vătămată XXXXX a fost amenințată de cei trei inculpați, a fost confirmat și de martorul Colesnic A., care a declarat că mătușa sa XXXXX, dimineața a venit speriată și i-a povestit că trei persoane necunoscute, noaptea au fost la ea în casă, au amenințat-o și i-au sustras bunurile materiale și banii.

Vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a mai fost dovedită și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, în cadrul cărui partea vătămată XXXXX i-a recunoscut pe Anton M. și Cazac M. ca persoane care în noaptea au pătruns în casa ei de unde în mod deschis au sustras bani și cerceii din ureche.

La fel, instanța neîntemeiat a dat curs solicitării părții apărării și a pus la baza sentinței declarațiile părții vătămate XXXXX, date în instanța de judecată sub influența părții apărării, când a negat faptul că a fost amenințată cu cuțitul și

a ignorant declarațiile din cursul urmăririi penale, date imediat după săvârșirea infracțiunii.

Totodată, instanța a admis unilateral poziția invocată de către partea apărării, mai mult a avocatului Șoronga G., prin faptul că a aplicat o pedeapsă non-privativă de libertate inculpatului Ghinda A., care, deși, fiind anterior tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor analogice, nu a făcut concluziile necesare și a continuat să săvârșescă alte infracțiuni, acțiunile lui fiind încetate numai după ce a fost reținut și în continuare arestat pe această cauză penală.

3.1. A declarat apel și avocata Mustea Maria, solicitând casarea sentinței în partea condamnării lui Anton M. în baza art.187 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal și pronunțarea unei hotărâri, prin care acesta să fie achitat.

Apelanta a invocat că, sentința este bazată în totalitate pe declarațiile inculpatului Ghindă A.

Instanța nejustificat a apreciat declarațiilor lui Cazac M.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, când partea vătămată XXXXX l-a recunoscut pe Anton M. ca fiind una din persoanele care noaptea au pătruns în casa ei de unde în mod deschis au sustras banii și cerceii din urechi, nu poate fi apreciat ca o dovadă și pus la baza sentinței de condamnare deoarece inculpații Ghinda A. și Cazac M. au declarat că intrând în casa părții vătămate, fețele erau acoperite și în continuare XXXXX nu a recunoscut nicio persoană din cele aflate pe banca acuzaților.

În instanța de judecată nu a fost cercetați martorii Gușila E. și Petrache V., prin ce s-ar dovedi faptul că Anton M. la data de 18.01.2015 sa aflat la clubul „Plan B” din mun. Chișinău, cu una din persoanele indicate mai sus, ce se confirmă și prin fotografia anexată la materialele cauzei penale.

Conform art. 6 Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, iar potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

3.2. Apel suplimentar a declarat avocatul Bodnarenco Oleg, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Anton M. să fie achitat pe art.187 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a invocat că, poziția inculpatului Anton M. a fost susținută de inculpatul Cazac M., care a declarat despre aceea că la săvârșirea crimei împreună cu dânsul și Ghinda I. nu a participat Anton M., ci o altă persoană.

La 21.01.2016 subsemnatul Bondarenco O. a fost angajat ca apărător al inculpatului Anton M., de către mama acestuia. La 22.01.2016, în sediul instanței de apel, subsemnatul s-a familiarizat cu materialele cauzei penale și sentința apelată.

Menținerea de către Ghinda I. a declarațiilor sale privind participarea la comiterea jafului lui Anton M. urmează a fi cercetată aparte și poate fi explicată prin nedorința acestuia de a agrava situația procesuală proprie.

Versiunea privind participarea la săvârșirea crimei a lui Rîșneanu I. în locul lui Anton M. este suficient de verosimilă.

Versiunea inculpatului Anton M. precum că în noaptea de 18-19.01.2015 acesta nu s-a deplasat în s. Cinișeuți, r-nul Rezina și nu a participat la săvârșirea crimei împreună cu Cazac M. și Ghindă A., dat fiind faptului aflării sale în acest răstimp în mun. Chișinău, în general nu a fost investigată de către organul de urmărire penală.

Veridicitatea recunoașterii inculpatului Anton M. ca făptașul crimei de către partea vătămată este pusă sub îndoială și nu poate fi pusă la baza condamnării lui.

Declarațiile angajatului lombardului, care a procurat de la Anton M. cerceii de care a fost deposedată partea vătămată, sunt irelevante.

3.3. Inculpatul Cazac Marin la fel a declarat apel, solicitând repunerea în termen, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă, conform art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, vina a recunoscut-o integral, la locul de trai este caracterizat pozitiv, nu este căsătorit, părinții sunt plecați peste hotare, regretă cel întâmplat și se căiește sincer de cele comise.

Nu a depus în termen de 15 zile cererea de apel deoarece în prima instanță avocatul i-a spus că personal v-a scrie și v-a depune cererea de apel însă nu a făcut-o.

4. Prin ordonanțele procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău din **14 noiembrie 2017**, s-a dispus modificarea învinuirii în instanța de judecată, adusă inculpaților Cazac M., Ghinda A. și Anton M., prin concretizarea calificativului prevăzut la art. 188 Cod penal „**de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea persoanei agresate**”.

Procurorul a indicat că în ședința de judecată a fost constatat că la descrierea calificativelor faptei prevăzute de art. 188 Cod penal în rechizitoriu a fost admisă o eroare cu privire la violența cu care au amenințat inculpații, ca urmare a unei erori mecanice.

Având în vedere că în actul de învinuire a fost admisă-o eroare mecanică referitor la acea „violență” cu care s-a acționat, se constată necesar a modifica învinuirea adusă inculpaților în vederea concretizării ei conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, deoarece prin modificarea învinuirii în cadrul judecării cauzei penale nu se agravează situația lor și nu se lezează dreptul la apărare, cu atât mai mult că prin modificarea învinuirii nu se mărește volumul de învinuire și aceasta nu duce la reîncadrarea acțiunilor inculpaților în baza unei legi mai aspre.

5. Potrivi deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, apelul declarat de avocata Mustea M. a fost respins ca inadmisibil, apelul inculpatului Cazac M. și apelul suplimentar declarat de avocatul Bondarenco O. au fost respinse ca fiind tardive.

Apelul procurorului a fost admis, casat sentința în partea reîncadrării acțiunilor inculpaților din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) în cele ale art.187 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre.

Anton Mihail, Cazac Marin și Ghindă Andrei au fost condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la câte 8 ani și 6 luni închisoare fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor numite, inclusiv prin sentința Judecătorei Militare din 26.02.2015, lui Cazac M. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, **în cadrul ședinței instanței de apel, procurorul participant a înaintat ordonanțe privind modificarea învinuirii** adusă inculpaților Ghinda A., Anton M. și Cazac M., cu concretizarea calificativului prevăzut la art. 188 Cod penal „**de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate**”.

A înaintat inculpaților Ghinda A., Anton M. și Cazac M. noua învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, conform indicelor calificativi - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, **însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate**, săvârșită de 3 (trei) persoane mascate, cu aplicarea obiectului folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate.

Instanța de apel a statuat că, cererea de apel înaintată de avocatul Mustea M. în interesele inculpatului Anton M. nu este semnată, iar de către titularul dreptului de apel nu a fost confirmată prin semnare în ședința instanței de apel, deci este inadmisibil și nu poate fi supus examinării.

Totodată, sentința a fost pronunțată public și înmănată sub semnătură inculpatului Cazac M. la 16.12.2015.

Conform materialelor cauzei penale și a ștampilei aplicate de Curtea de Apel Chișinău, cererea de apel semnată de inculpatul Cazac M. a fost înaintată și înregistrată la 18.04.2016, depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel.

Privind apelul suplimentar al avocatului Bondarenco O. în numele inculpatului Anton M. s-a constatat că, după declararea apelului de către inculpat, acesta avea dreptul de a declara apel suplimentar.

Conform prevederilor art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copiei apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Însă, inculpatul nu a înaintat apel și apelul avocatului Mustea M. în interesele lui urmează a fi respins ca inadmisibil.

Conform materialelor cauzei penale și a ștampilei aplicate de Curtea de Ape Chișinău cererea de apel semnată de avocatul Bondarenco O. a fost înaintată

și înregistrată la 08.02.2016, depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel.

Inculpatul Cazac M. și avocatul Bondarenco O. nu au solicitat repunerea în termen a cererilor de apel înaintate.

Referitor la argumentele inculpatului Cazac M. și avocatului Bondarenco O., expuse în cererile de apel, instanța de apel nu s-a expus asupra lor, odată ce apelurile au fost depuse peste termen împotriva unei sentințe irevocabile.

Instanța de apel a constatat că, Anton M., în noaptea de 18 spre 19.01.2015, în jurul orei 02²⁰, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Ghinda A. și Cazac M., fiind toți mascați cu cagule pe cap, din intenții de profit, cu scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit a lui XXXXX din s. Cinișeuți, r-nul Rezina, unde cu un cuțit au amenințat-o pe aceasta și au cerut bani de la ea, apoi cu un „bint” - tifon i-au legat mâinile sustrăgând în mod deschis bani în sumă de 7000 lei și o pereche de cercei aur cu costul de 3000 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 10.000 lei.

6. Avocata Bîrcă Ludmila a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și integrală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie menținută condamnarea lui Cazac M. în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, iar în temeiul art. 90 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă.

Recurenta a invocat că, violența de o intensitate mai redusă cade sub incidența art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, întrucât este nepericuloasă pentru viață și sănătate.

Totodată, instanțele de judecată nu au individualizat pedeapsa conform prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

6.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Bondarenco O., solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel.

Recurentul a invocat că, inculpatul Anton M. a înaintat instanței de apel cerere scrisă prin care a declarat expres că confirmă integral cererea de apel înaintată în interesul de către avocata Mustea M.

Întrucât orice incertitudini legate de calificare trebuie tratate în folosul făptuitorului, cele comise nu pot fi calificate ca tâlhărie, în consecință, fapta urmează a fi calificată în baza art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Totodată, inculpatul Anton M. a solicitat instanței de apel ca să fie luată în considerație încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a acestei cauze penale, și să fie examinată posibilitatea reducerii termenului pedepsei aplicate lui sau dispunerea condamnării sale cu suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

6.2. Avocata Kornacker Gabriela la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței prin care inculpatul Ghinda A. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal

la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă 3 ani.

Recurenta a invocat că, prin modificarea învinuirii în apel, a avut loc o agravare a învinuirii și nu o corectare a unei erori mecanice.

Astfel, instanța de fond a calificat corect acțiunile inculpatului drept jaf și nu tâlhărie.

7. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018, recursurile au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel fără a ține cont de poziția inculpatului Anton M. și practica judiciară constantă existentă, eronat și pripit a respins ca inadmisibilă cererea de apel declarată de avocatul Mustea M. și ca consecință greșit a statuat asupra faptului că apelul suplimentar declarat de către avocatul O. Bondarencu în numele inculpatului urmează a fi respins ca fiind depus peste termen.

Instanța de apel a casat sentința pronunțând o hotărâre nouă prin care a constatat că probele prezentate de acuzare demonstrează că inculpații au săvârșit infracțiunea incriminată prin rechizitoriu prevăzută la art.188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că a admis apelul acuzatorului, apreciind ca fiind veridice depozițiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, că a fost amenințată de către inculpați cu un cuțit, adică cu violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, invocând totodată că aceste declarații se confirmă și prin depozițiile martorului Colesnic A.

Însă, în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată nu a susținut depozițiile date la urmărirea penală referitor la amenințarea cu cuțitul și a explicat, că posibil când a fost audiată pentru prima dată a spus despre existența cuțitului deoarece era speriată, iar din depozițiile martorului Colesnic A., date atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești, care a aflat despre săvârșirea infracțiunii de la partea vătămată, nu rezultă că XXXXX ar fi fost amenințată cu cuțitul.

Prin urmare, instanța de apel a reținut ca fiind veridice depozițiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, dar nu și-a motivat soluția de ce declarațiile acesteia date în cadrul cercetării judecătorești urmează a fi respinse.

La fel, este neclară concluzia instanței de apel prin care se indică *„faptul că partea vătămată XXXXX a fost amenințată de cei trei inculpați a fost confirmat și prin declarațiile martorului A. Colesnic, care a relatat că mătușa sa în dimineața zilei de 19.01.2015 a venit la el speriată și i-a povestit că trei persoane necunoscute, noaptea au venit la ea acasă, au amenințat-o și i-au sustras bunuri materiale și bani ”*.

Însă, este lipsită de claritate o astfel de motivare, ori, inculpații Cazac M. și Ghinda A. nu neagă că au sustras deschis de la partea vătămată bani și bunuri, însă neagă că ar fi amenințat-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei și că au utilizat careva obiecte (cuțit) pentru amenințare.

Instanța de apel, ajungând la concluzia că inculpații la comiterea sustragerii au amenințat-o pe XXXXX cu un cuțit, nu și-a argumentat concluzia, ceia ce contravine prevederilor art. 414 alin. (4), 417 în coroborare cu art. 385 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, neindicând care probe concrete prezentate de partea acuzării confirmă această circumstanță. Prin *amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate* se înțelege săvârșirea unui act asupra victimei de natură să-i inspire teamă că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Astfel, chestiunea ce ține de prezenta în acțiunile persoanei a componentei de jaf sau tâlhărie în cazurile, în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii, numărul infractorilor etc.

8. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, apelul declarat de inculpatul Cazac Marin a fost respins ca fiind depus peste termen, iar apelurile declarate de avocata Mustea M. și cel suplimentar declarat de avocatul Bondarenco O., au fost respinse ca fiind nefondate.

Admis apelul procurorului, casată sentința parțial și pronunțat o nouă hotărâre.

Cazac Marin a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2), lit. b), c) d), e), f) Cod penal, prin aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Militare din 26.02.2015, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Ghinda Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c) d), e), f) Cod penal, prin aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că inculpatul Anton M. a pledat nevinovat, declarând că împreună cu Ghinda A. și Cazac M. locuiau în mun. Chișinău. La 18.01.2015, automobilul „Mazda”, închiriat de către Ghinda A., dar de care se foloseau toți trei, s-a defectat, urmând ca a doua zi să-l repare. S-au înțeles să se întâlnească a doua zi. El a plecat la un bar din sec. Botanica unde s-a distrat. În dimineața zilei de 19.01.2015 s-a întâlnit cu Ghinda A. și Cazac M. la locul convenit. Au plecat la o stație de deservire auto și au reparat automobilul. Ei nu i-au spus unde au fost noaptea trecută. Peste două zile a cerut de la Cazac M. să-i împrumute niște bani, dar el i-a spus că nu are, dându-i o pereche de cercei pentru a-i vinde. Cerceii i-a vândut la un lombard din mun. Chișinău la prețul de 1250 lei, din care 1000 lei i-a dat lui Cazac M., iar 250 lei și-a lăsat sie. La poliție a depus declarații că a fost și el la 19.01.2015 împreună cu Ghinda A. și Cazac M. la XXXXX, deoarece i s-a promis că, doar astfel, nu v-or fi reținuți. În seara de 18 spre 19.01.2015, a auzit cum Ghinda A., Cazac M. și Rîșneanu I. discutau să

plece în s. Cinișeuți r-nul Rezina. El în acea seară s-a dus la clubul „Plan B” din mun. Chișinău, unde s-a distrat, întâlnindu-se acolo cu Gușila E., Petrache V., după ce a plecat și a dormit la Băcioi.

Inculpatul Cazac M. a pledat nevinovat, declarând în prima instanță că cu inculpații Ghinda A. și Anton M. a făcut cunoștință în mun. Chișinău, unde împreună închiriau o locuință. Dat fiind faptul, că automobilul „Mazda”, închiriat de Ghinda A., de care se foloseau toți trei, s-a defectat și nu aveau bani pentru a-l repara, le-a propus să împrumute bani de la consăteana sa XXXXX, locuitoare a s. Cinișeuți, r-nul Rezina. Ei au acceptat. Între timp, s-au înțeles ca să nu împrumute bani, dar s-o jefuiască pe XXXXX. În acest scop, în noaptea de 18 spre 19.01.2015, împreună cu Ghinda A. și Anton M. s-au deplasat din mun. Chișinău cu un taxi în s. Cinișeuți. Întrucât nu aveau bani pentru a achita serviciile taximetristului, s-au înțeles cu acesta că, se vor achita la întoarcere în mun. Chișinău. Ajunși în s. Cinișeuți, la indicația sa, taximetristul a oprit mașina la o distanță de vre-o 10 metri de casa lui XXXXX, după care ei au coborât din automobil și s-au îndreptat spre casa acesteia, iar șoferul a rămas să-i aștepte. Anton M. a sărit gardul și a deschis din ogradă poarta, toți trei intrând în curte. Apoi, acoperindu-și fetele pentru a nu fi recunoscuți, au bătut la ușă. Când XXXXX a deschis ușa, au împins-o și au intrat în casă. Cu scopul de a o speria, i-au legat minile cu o bucată de tifon, însă nu au aplicat violența fizică asupra ei și nici nu au amenințat-o. Nu-și amintește cine din ei a întrebat-o pe XXXXX unde ține banii. Fiind speriată, XXXXX a spus că nu are bani, și atunci toți trei au început să caute prin casă. În una din odăi, într-un coș printre haine, el a găsit o batistă în care erau bani. Le-a arătat batista cu banii lui Ghinda A. și Anton M. Înainte de a ieși din casă, la cerința lui Ghinda A., XXXXX și-a scos cerceii din urechi și i-a dat ultimului, iar Anton M. a amenințat-o că în cazul în care va spune cuiva despre cele întâmplate î-i va da foc la casă. Apoi s-au dus la automobilul-taxi și au plecat în mun. Chișinău. În timp ce se deplasau, au numărat banii furați, care erau în sumă de 7000 lei. Ajunși în mun. Chișinău din acești banii au achitat serviciul taximetristului, iar dimineața au mers la stația de reparare a automobilelor, unde au reparat și spălat mașina închiriată, au procurat combustibil, pentru toate acestea achitându-se din banii furați. Tot din acești banii au închiriat un apartament, au achitat alte cheltuieli comune. Peste câteva zile Anton M., a mers la lombard și a vândut cerceii sustrași contra sumei de 3200 lei.

În ședința de judecată din 28.10.2015 inculpatul Cazac M. a dorit să-și concretizeze declarațiile. Astfel, el a explicat, că în seara de 18 spre 19.01.2015 se afla împreună cu Ghinda A., Anton M. și cumnatul acestuia, Rîșneanu I. în centrul or. Chișinău. Anton M., care cunoștea despre intenția lor de a pleca în s. Cinișeuți, r-nul Rezina nu a mers cu ei, deoarece a plecat să se întâlnească cu prietena sa. El, împreună cu Ghinda A. au urcat în automobilul de model „Škoda” pe care Rîșneanu I. o închiria, și s-au deplasat în s. Cinișeuți, r-nul Rezina. Ajungând lângă gospodăria cet. XXXXX, au coborât din automobil și au intrat în ogradă ultimei. El a bătut la geam și XXXXX a ieșit afară. A cerut să-i vândă o sticlă cu vin. După ce i-a dat sticla, a achitat bani pentru vin și au plecat. În drum, el și Ghinda A. au fost încurajați de Rîșneanu I. să pătrundă în casă părții vătămate

XXXXX și s-o jefuiască. Punându-și cagule pe cap, ei au sărit gardul în ogradă, au bătut la geam și când XXXXX a deschis ușa, ei împins-o și au intrat în casă. Rîșneanu I. a întrebat-o pe XXXXX unde ține banii, la ce ea le-a comunicat că nu are bani. Atunci ei au început să caute prin casă. Deoarece nu au găsit nimic Rîșneanu I. le-a spus să-i lege mâinile și el a plecat să caute bani în altă casă din gospodărie. Revenind fără nimic, Rîșneanu I. a început să strige și s-o amenințe pe XXXXX la ce ultima, sperându-se a scos dintr-un coș cu haine o batistă în care erau bani pe care i-a transmis. După asta ei au ieșit din casă și s-au dus la automobil, deplasându-se la Chișinău. Pe drum Rîșneanu I. i-a dat o pereche de cercei pe care a spus că i-a luat de la XXXXX Ajungând în or. Chișinău au împărțit banii, după care Rîșneanu I. a plecat la soție și copil, iar el împreună cu Ghinda A. au înnoptat în mașină defectată care se afla pe str. Tighina. A doua zi dimineață au reparat automobilul, după ce l-a telefonat pe Anton M. și i-a propus să se întâlnească. Peste aproximativ o oră s-au întâlnit cu Anton M. I-a transmis acestuia, care având nevoie de bani, cerceii pe care-i avea de la Rîșneanu I. și el i-a vândut ia lombard contra sumei de 1000 lei.

Referitor la schimbarea declarațiilor, inculpatul Cazac M. a explicat, că după ce au fost reținuți și conduși la IP, în timp ce depunea declarații, unul din colaboratori i-a comunicat că Anton M. face declarații împotriva sa și a lui Ghinda A., de aceea, fiind indignat, atât el cât și Ghinda A. au indicat că și Anton M. a fost cu ei când au pătruns în gospodăria XXXXX, ceea ce nu corespunde realității. Cu ei în acea seara a fost Rîșneanu I., despre care, cu aproximativ o lună în urmă, a aflat că a decedat. (f.d. 204, 205, vol. II)

În ședința de judecată în apel, inculpatul Ghindă A. a pledat nevinovat, susținând declarațiile prezentate în ședința de judecată în primă instanță, fiind audiat în ședința de judecată în primă instanță, potrivit sentinței, a declarat:

„a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea, infracțiunii imputate lui și inculpaților Anton M. și Cazac M., în cazul de sustragere a banilor și bunurilor de la cet. XXXXX A explicat instanței, că împreună cu prietenii săi Anton M. și Cazac M. închiriau un apartament în mun. Chișinău. La începutul anului 2015 a luat un automobil în chirie, care însă, la scurt timp s-a defectat. Nedispunând de bani pentru reparația automobilului, Cazac M. a dat propunerea să împrumute bani de la consăteanca lui XXXXX din s. Cinișeuți, r-nul Rezina, și ei a fost de acord. Mai apoi, s-au gândit că, decât să împrumute banii, mai bine s-o jefuiască pe XXXXX Astfel, în noaptea de 18 spre 19.01.2015, împreună cu Cazac M. și Anton M., au comandat un taxi și s-au deplasat cu el din mun. Chișinău în s. Cinișeuți, r-nul Rezina. Ajunși în sat șoferul a oprit taxiul în locul indicat de Cazac M., ceva mai departe de poarta cet. XXXXX Toți trei au coborât din automobil și s-au îndreptat spre gospodăria XXXXX, iar cu taximetristul au convenit să-i aștepte, căci urmau să-i achite pentru serviciu la întoarcere în or. Chișinău. Deoarece poarta gospodăriei nu era încuiată, au intrat în curte. Cazac M. a bătut în ușă. La scurt timp afară a ieșit XXXXX, care la rugămintea lui Cazac M., le-a vândut o sticlă de vin și ei plecat, iar stăpâna închis poarta și a pus zăvorul. În drum au mai chibzuit puțin, după ce Anton M. a sărind gardul gospodăriei XXXXX, a descuiat poarta și toți trei au intrat, din nou, în curte. Și-

au acoperi fețele pentru a nu fi recunoscuți și au bătut în ușă, iar când stăpâna a deschis, au dat buzna în casă. La cerința lor de a le da bani, XXXXX a răspuns că nu are. Tentativa de a o imobiliza pe XXXXX nu a fost realizată, dar i-au legat mâinile cu o bucată de tifon. Au început să caute prin casă și într-un coș printre haine, Cazac M. a găsit o batistă în care erau bani, lei moldovenești, arătându-le și lor. Nu au numărat pe loc banii. Deoarece alți bani nu au mai găsit, la cerința lui, cet. XXXXX și-a scos și le-a dat cerceii din urechi. Nu au amenințat-o și nu au lovit-o pe XXXXX, însă Anton M. i-a spus să nu facă gălăgie, că î-i v-a da foc la casă. Ulterior, toți trei s-au dus la taxiul ce-i aștepta cu care s-au deplasat în mun. Chișinău. Numărând banii, acestea erau în sumă de 7000 lei. Din ei au achitat serviciile taximetristului, iar dimineața au mers la autoservis, unde au reparat automobilul defectat. Patru sute lei au mai achitat pentru un apartament, închiriat pentru 24 ore în sec. Botanica. Restul banilor i-au folosit pentru procurarea produselor alimentare. Cerceii au fost vânduți de către Anton M. la lombard contra sumei de 1200 lei. Tatăl său a restituit integral cet. XXXXX prejudiciul cauzat. Cazac M. și Anton M. nu au contribui cu nimic la restituirea pagubei. (f.d. 203, 204, vol. II).

În ședința de judecată au fost verificate, sub aspectele cercetării și aprecierii, probele administrate în cauză: - declarațiile părții vătămate XXXXX (f.d. 14-15, vol. I; f. d. 64, 65, vol. II); - declarațiile martorului Colesnic A. (f.d. 31, 32, vol. I; f.d. 111, vol. I); - declarațiile martorului Vladiuc I. (f.d. 109, vol. II); - procesul - verbal de sesizare despre săvârșire sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 19.01.2015 (f.d. 7, 8, vol. I); - anunțul telefonic din 19.01.2015 (f.d. 9, vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.01.2015 în gospodăria cet. XXXXX (f.d. 11, 12, vol. I); - procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2015 (f.d. 33-37, vol. I); - ordonanțele privind ridicarea informației de la instituțiile de telecomunicații din 22.01.2015 (f.d. 65, 69, vol. I); - încheierile judecătorului de instrucție din 23.01.2015 (f.d. 67,70, vol. I); - procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015 (f.d. 94, vol. I); - declarația inculpatului Cazac M. din 30.01.2015 (f.d. 95, vol. I); - procesul - verbal de audiere a bănuitului Cazac M. din 30.01.2015 (f.d. 101-103, vol. I); - procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 30.01.2015 (f. d. 104, vol. I); - procesul-verbal de audiere a bănuitului Anton M. din 31.01.2015 (f.d. 115, vol. I); - procesul-verbal de audiere a bănuitului Ghindă A. din 31.01.2015 (f.d. 121, vol. I); - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015 (f.d. 237, vol. I); - procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 27.02.2015 (f.d. 286-291, vol. I); - recipisa prin care părții vătămate Cuzimici E. i-a fost restituit prejudiciul material de către inculpatul Ghindă A. (f.d. 51, vol. II); -fotografia din localul Plan B din 18 ianuarie 2015 (voi. II, f. d. 178); -sentința judecătorei Rezina și recipisa din 16.12.2015 prin care se confirmă faptul că inculpatul Cazac M. a primit copia sentinței (f.d. 200- 212, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel a statuat că starea de fapt și de drept stabilită prin sentința concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În această ordine de idei, relevante sunt considerentele cuprinse în sentință: „cât privește nerecunoașterea vinei de către inculpatul Anton M. și argumentele expuse de el, instanța le apreciază ca o metodă de apărare a lui, cu scopul evitării răspunderii penale. Urmărind acest scop, inculpatul Anton M. a negat vina sa, în participare împreună cu Ghinda A. și Cazac M. la comiterea faptei imputate, însă declarațiile sale de la urmărirea penală și de la diferite ședințe de judecată diferă esențial. Astfel, dacă ia audierea sa pe data de 31.01.2015, în calitate de bănuț, inculpatul a declarat că în seara zilei de 18.01.2015 el nu i-a văzut pe Ghinda A. și Cazac M., apoi în instanță, deja, a recunoscut că s-au aflat împreună în seara zilei respective, după ce el a plecat la o discotecă, iar unde s-au dus ei nu cunoaște. Nici la urmărirea penală și nici în primele sale declarații din ședința de judecată inculpatul Anton M. nu a indicat că la întâlnirea lor din seara zilei de 18.01.2015 ar fi fost prezent și cumnatul său Rîșneanu I. Despre faptul că cu ei în acea seară ar fi fost și Rîșneanu I., atât Anton M. cât și inculpatul Cazac M. au declarat abia în ședința de judecată din 28.10.2015, tot atunci, instanței fiindu-i pentru anexare la materialele cauzei și certificatul de deces al lui Rîșneanu I. Deși a declarat că a auzit despre discuția dintre Ghinda A., Cazac M. și Rîșneanu I. de a pleca în s. Cinișeuți, inculpatul Anton M. așa și nu a putut fi explicit în aceia de ce atunci nu declarat despre aceasta îndată de a fost reținut ci tocmai peste 9 luni de aflare în arest preventiv. Afirmațiile lui, precum că nu a dorit să-i creeze cumnatului Rîșneanu I. probleme în familie, nu pot fi reținute de către instanță, or, potrivit inculpatului, el nu se afla în relații bune cu Rîșneanu I. în aceeași ordine de idei, instanța mai remarcă, că pe parcursul cercetării judecătorești au fost evidente încercările din partea inculpatului Anton M. de a-i convinge pe inculpații Cazac M. și Ghinda A. să afirme că el n-a fost cu ei în noaptea de 18 spre 19.01.2015 la domiciliul XXXXX, inventând și un alibi, precum că în noaptea respectivă s-a aflat la clubul „Plan B” din mun. Chișinău. A solicitată și audierea în ședința de judecată a două persoane, cu care el s-ar întâlni acolo. Deși apelul, înaintat de către apărător a fost admis, martorii Gușila E. și Petrache V., citați în ședința de judecată, în repetate rânduri, cu avize de recepție, așa și nu s-au prezentat în instanță pentru a depune declarații, în același scop, de a se eschiva de la răspundere, a fost solicitată anexarea la materialele cauzei a unei fotografii, pe care, inculpatul Anton M. se află în compania a doi prieteni, în colțul de jos al căreia sunt înscrierile „Plan B” și data de 18.01.2015. Instanța de judecată consideră că, aceasta fotografie nu poate servi drept dovadă a faptului că inculpatul Anton M. nu a fost în noaptea respectivă împreună cu Ghinda A. și Cazac M. în s. Cinișeuți, or ținând seama de faptul că inculpații au venit la XXXXX la 19.01.2015 ora 01³⁰, era posibil ca el până ia orele 23⁰⁰-24⁰⁰ să se afle în clubul respectiv, or deplasarea cu automobilul de la

Chișinău până în s. Cinișeuți nu durează mai mult de 1 oră și 30 minute. Întrucât încercarea de a înclina pe partea vătămată XXXXX spre a declara că nu este sigură dacă la ea au fost trei sau două persoane, nu și-a atins scopul, în cele din urmă inculpatul Anton M. a reușit să-l convingă pe complicele său, inculpatul Cazac M., ca la finele cercetării judecătorești să-și schimbe declarațiile, inițial depuse în instanță, și să afirme că împreună cu el și Ghinda A. la XXXXX a fost nu Anton M., ci cumnatul acestuia Rîșnean I., decedat deja. Faptul, că declarațiile inculpatului Anton M., depuse la urmărirea penală și în ședința de judecată, cât și ale inculpatului Cazac M. de la ședința de judecată din 28.10.2015 sânt vădit mincinoase, se confirmă și prin divergențe similare cât și cu declarațiile părții vătămate și inculpatului Ghinda A.

Astfel, dacă inculpatul Anton M. a declarat în instanță că la 18.09.2015 i-a transmis telefonul său lui telefonat pe Anton M. să se întâlnească. Dacă Anton M. a declarat că la 19.01.2015 i-a găsit pe Cazac M. și Ghinda A. dormind în automobil lângă magazinul „Fidesco” de lângă hotelul „Național”, apoi potrivit lui Cazac M., s-au întâlnit cu Anton M. deja după ce, împreună cu Ghinda A., reparaseră automobilul în care au dormit pe str. Tighina.

Cât privește anumite neconcordanțe dintre declarațiile inculpaților și părții vătămate, ele, în mare parte, în opinia instanței, se explică prin starea de șoc în care se afla aceasta, cât și vârsta ei” (f.d. 208-209, vol. II).

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului Anton M. în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Anton M. și semnele componente de infracțiune prevăzute la art. 187 alin. (2) b), c), d), e), f) Cod penal, jaful, adică sustragere în mod deschis a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului Anton M., de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.

Motivele invocate în apel reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Poziția părții apărării, precum că inculpatul Anton M. nu a participat la săvârșirea infracțiunii constatate nu are suport probatoriu și se combate prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, potrivit căruia, partea vătămată XXXXX, l-a recunoscut pe Anton M. ca fiind una

din persoanele care în noaptea de 18 spre 19.01.2015, au pătruns în casa ei, de unde în mod deschis i-au sustras bani și cerceii din urechi; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.12.2015, potrivit căruia martorul Vladiuc I. la recunoscut pe Anton M., că este persoana care la data de 21.01.2015 i-a vândut la lombardul unde lucrează o pereche de cercei de formă rotundă.

Cu privire la declarațiile părții vătămate XXXXX și a inculpatului Cazac M., în ședința de judecată, de retractare parțială a depozițiilor de la urmărirea penală, precum că Anton M. nu ar fi fost implicat în activitatea infracțională ce i se impută, se apreciază ca fiind incorecte, or, la etapa urmării penale au făcut declarații consecvente, susținând argumentat implicarea inculpatului Anton M. în activitatea infracțională; modificarea declarațiilor se explică prin încercarea de a ușura într-un fel poziția procesuală a inculpatului, în legătură cu ce instanța a apreciat declarațiile acestora date în instanța de judecată în primă instanță, în mod critic, fiind oscilante și nereflectând adevărul.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate XXXXX și a inculpatului Cazac M. date la urmărirea penală sunt veridice și se coroborează cu împrejurările cauzei constatate.

La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, astfel pedeapsa penală este aplicată inculpatului Anton M. în limitele legii.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal face parte din categoria celor grave.

Instanța de judecată motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că scopul pedepsei se v-a obține prin privarea de libertate a inculpatului Anton M.

Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege sau pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probațiune nu s-a constatat.

Conform articolului 402 alin. (1) Cod de procedură penală termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În speță, dreptul de a ataca sentința cu apel decurge din data pronunțării – 16.12.2015, astfel încât termenul limită de declarare a apelului împotriva sentinței este data de 31.12.2015.

După cum este indicat în conținutul apelului inculpatului Cazac M., acest act procesual a fost înaintat la 18.04.2016, adică după aproximativ patru luni de la data expirării termenului prevăzut de lege - 31.12.2015.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, este cert faptul că inculpatul Cazac M., a făcut cunoștință cu sentința nominalizată la 16.12.2015, fapt confirmat prin inscripția și semnătura acestuia de pe recipisă (f.d. 212, vol. II), prin urmare, termenul limită de declarare a apelului împotriva sentinței, este data de 31.12.2015.

În conținutul apelului nu sunt oferite instanței explicații temeinice și convingătoare, precum și n-au fost prezentat probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării apelului este motivată și, în așa mod, nu este demonstrată imposibilitatea de a declara apel în termenul prevăzut la articolul 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

Odată ce, potrivit legii, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței și, respectiv, curge de la această dată, precum și se constată că întârzierea termenului de declarare a apelului nu este determinată de motive întemeiate, rezultă că apelul este declarat tardiv, adică este depus peste termen.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru condamnarea inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 187 alin.(2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul acușării.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii constatate sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că în cadrul procesului penal, s-au demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Analizând conținutul apelului procurorului, se observă că cererea de recalificare a faptei inculpaților în baza art. 188 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal se bazează pe declarațiile părții vătămate XXXXX prezentate la urmărirea penală și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, fiind criticate declarațiile părții vătămate prezentate în ședința de judecată.

Aceste două probe nu sunt suficiente pentru confirmarea cererii de apel.

Deși procurorul a susținut că declarațiile părții vătămate din ședința de judecată sunt „date sub influența părții apărării”, nu prezintă nici o probă de confirmare, astfel motivul respectiv este declarativ.

În atare situație, în ședința instanței de apel partea acușării n-a prezentat probe concludente și pertinente ce ar demonstra că infracțiunea a fost săvârșită cu aplicarea cuțitului.

Se evidențiază, că în ședința primei instanțe partea vătămată XXXXX a susținut că a fost deposedată de bunuri în circumstanțele descrise, fără ca să fi fost amenințată cu un cuțit.

Prin urmare, nu a existat temei de a recalifica fapta inculpaților, în sensul cerut de apelant-procurorul.

În această ordine de concluzii, relevante au fost considerentele cuprinse în sentință: „pentru a încadra fapta inculpaților în prevederile art. 188 Cod penal, acușatorul de stat urma să țină cont de faptul că infracțiunea de tâlhărie reprezintă, conform prevederilor legii penale, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul

sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Obiectul juridic principal al infracțiunii de tâlhărie, similar celui de furt sau jaf, îl reprezintă relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Obiectul juridic secundar în cazul aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, îl constituie relațiile cu privire la sănătatea persoanei, iar în cazul amenințării cu aplicarea unei asemenea violențe periculoase pentru viața și sănătatea persoanei - relațiile sociale cu privire la libertatea psihică a persoanei.

Latura obiectivă a faptei de tâlhărie este alcătuită din acțiunea principală, care se exprimă prin sustragere și acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, atac însoțit în mod alternativ de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Potrivit pct. 6 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, cu modificările din 22.12.2014, în sensul dispozițiilor art. 188 CP, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei (art. 188 alin. (1) CP) se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate. Sub incidența noțiunii „violența periculoasă pentru viață și sănătate” nimeresc și cazurile: de compresiune a gâtului cu mâinile sau cu ajutorul unui șnur; de ținere îndelungată a capului victimei sub apă; de îmbrăcate pe capul victimei a unei pungi de polietilenă; de aruncare a victimei de la înălțime oii dintr-un mijloc de transport etc. Deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate. Așadar, atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art. 188 CP. Violența de o intensitate mai redusă cade sub incidența art. 187 alin.(2) lit. e) CP, întrucât este nepericuloasă pentru viață și sănătate.

În Recomandarea sa nr.51 cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin. (1) CP, - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, Curtea Supremă de Justiție a recomandat instanțelor de judecată, ca în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin. (1) CP - săvârșirea tâlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor. Însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, să se înțeleagă acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul dnd, în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămărilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă cri

lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate și astfel de acțiuni urmează a fi calificate ca jaf.

Materialele cauzei atestă, că chiar dacă violența aplicată cet. XXXXX au luat formă intimidantă, fiindu-i legate mâinile și amenințată cu incendierea casei, vătămări sănătății nu i-au fost cauzate. Din declarațiile în ședința de judecată a părții vătămate, nu rezultă și nu se conturează în nici un mod că violența și amenințarea făcută de către inculpați a fost percepută de către ea, drept reală și periculoasă pentru viață și sănătate. A fost negat de către partea vătămată și faptul că ar fi fost amenințată cu cuțitul. De aici instanța a conchis, că fapta imputată inculpaților Ghinda A., Cazac M. și Anton M., necesită a fi calificată ca jaf.

În prezenta speță, atentarea la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile se constată cu desăvârșire, aceasta, fiind realizată de către inculpații Ghinda A., Cazac M. și Anton M. prin acțiune deschisă. Totodată, a fost stabilit, cu certitudine, că fapta a fost comisă de către inculpați prin pătrundere în locuința părții vătămate XXXXX, unul dintre inculpați, și anume Cazac M., fiind mascat, pentru a nu fi recunoscut, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea victimei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile acesteia.

Caracterul considerabil al daunei cauzate, declarat de partea vătămată, n-a fost combătut, corespunzător nu poate fi subrogat, iar în consecință se prezumă caracterul considerabil al valorii lipsurilor provocate părții vătămate XXXXX” (f.d. 207, 208, vol. II).

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută prin sentință în sarcina inculpaților Cazac M., Ghindă A. și Anton M., astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 CoEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Relevantă, în acest sens, este și jurisprudența Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, potrivit căreia „motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale” (Cauza nr. 1ra-1738/2014).

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există teme pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu considerentele cuprinse în sentință, dat

fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație, este corectă calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componente de infracțiune prevăzută la art. 187 alin. (2) b), c), d), e), f) Cod penal, jaful, adică sustragere în mod deschis a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpaților Cazac M. și Ghindă A., s-a constatat că primă instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 70, 75, 79 și 90 Cod penal, astfel încât pedeapsa penală aplicată inculpaților Cazac M. și Ghindă A. nu este în limitele legii, deoarece nu s-a ținut seama de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, sub aspectul aplicării pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Analizând materialele cauzei, se constată că inculpații Cazac M. și Ghindă A. la data săvârșirii infracțiunii imputate aveau vârsta de 19, și, respectiv, 20 ani, astfel cad sub incidența art. 70 alin. (3¹) Cod penal și, respectiv, în raport cu circumstanțele cauzei enunțate, beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ din maximul pedepsei prevăzute la articolul 187 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, art. 70 Cod penal, a fost completat cu alin. (3¹) având următorul conținut: „(3¹) La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod penal, Legea nr. 163 din 20.07.2017 se extinde asupra inculpaților, deoarece aceștia au săvârșit fapta imputată până la intrarea în vigoare a legii respective, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația lor.

În context, urmare a efectului retroactiv a legii penale asupra inculpaților, se impune intervenirea în sentința atacată, în partea pedepsei penale.

În atare situație, în partea pedepsei stabilite inculpaților Cazac M. și Ghindă A., sentința atacată este lovită de nulitate, motiv pentru care se impune casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

În contextul dat, inculpatului Cazac M. urmând ai fi aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, ținând cont de prevederile articolului 70 alin. (3¹) Cod penal.

Art. 84 alin. (4) Cod penal reglementează aplicarea pedepsei în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe, or inculpatul Cazac M. a săvârșit două infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele.

Pe această linie de considerente, față de inculpatul Cazac M. este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege – închisoare, pedeapsă penală care va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Ghinda A., se solicită dispozițiile art. 7, 61, 70, 75, 79 și 90 Cod penal.

Inculpatul nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau la evidența medicului psihiatru, infracțiunea comisă, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

Concomitent, se evidențiază că inculpații la data săvârșirii infracțiuni imputate avea vârsta de 20 ani, astfel cade sub incidența art. 70 alin. (3¹) Cod penal și, respectiv, în raport cu circumstanțele cauzei enunțate, beneficiază de reducerea cu o treime din maximumul pedepsei prevăzute la articolul 187 alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Pe această linie de considerente, față de inculpatul Ghinda A. este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, care va asigura atingerea scopului prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

Temei pentru aplicarea prevederilor articolului 90 Cod penal nu se constată, devreme ce consecințele infracțiunii sunt grave, iar circumstanțele menționate se i-au în vedere la aplicarea pedepsei conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

În atare situație, sânt fondate motivele invocate de procuror privind aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare, fapt ce determină casarea sentinței atacate, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

9. Procurorul în Procuratura circumscripție Chișinău, Radu Sîli, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, cu toate că inculpatul Anton M. nu a recunoscut vina, (pe episodul 19.01.2015 în privința părții vătămate XXXXX), vina acestuia cât și a inculpaților Ghinda A. și Cazac M. se probează, cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe analizate, acuzarea, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi declarațiile părții vătămate XXXXX făcute în cadrul urmăririi penale.

Instanțele neîntemeiat au dat curs solicitării părții apărării și au pus la baza hotărârilor declarațiile părții vătămate XXXXX relatate în instanța de judecată sub influența părții apărării, atunci când a negat faptul că a fost amenințată cu cuțitul și a ignorat declarațiile făcute în cursul urmăririi penale, care au avut loc imediat după săvârșirea infracțiunii.

Neopunerea rezistenței din partea părții vătămate XXXXX a preîntâmpinat și cauzarea unor vătămări mai grave, deoarece obiectul utilizat de către inculpați,

în calitate de armă, în cazul în care victima nu se conforma cerințelor atacatorilor, putea cauza alte vătămări mai grave, inculpații direcționând cuțitul spre un organ vital, cum ar fi gâtul.

Prin urmare, violența aplicată de către inculpați față de partea vătămată este una periculoasă, care deși nu a cauzat o vătămare gravă, medie sau ușoară a integrității corporale sau sănătății, la momentul aplicării ei, datorită metodei de operare constituie un pericol real pentru viața sau sănătatea persoanei agresate.

Astfel, dacă în instanța de judecată XXXXX a confirmat poziția inculpaților precum că în seara de 18.01.2015 n-a fost amenințată cu cuțitul, mâinile i-au fost legate cu tifon dar nu strâns, atunci la urmărirea penală, când aceasta a fost audiată imediat după săvârșirea infracțiunii, a declarat că după ce inculpații au intrat în casă, au amenințat-o cu un cuțit și i-au sustras mod deschis bani în sumă de 7000 lei. După ce i-au legat mâinile cu un tifon i-au scos din urechi cerceii din aur cu costul de 3000 lei.

Faptul că partea vătămată XXXXX a fost amenințată de cei trei inculpați în seara de 18.01.2015 a fost confirmat și prin declarațiile martorului Colesnic A., audiat în instanța de judecată care a declarat că mătușa sa XXXXX în dimineața zilei de 19.01.2015 a venit la el speriată și i-a povestit că trei persoane necunoscute, noaptea au venit la ea în casă, au amenințat-o și i-au sustras bunurile materiale și banii (f.d. 111, vol. II).

Vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate a mai fost dovedită și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015 în cadrul căruia, partea vătămată XXXXX la recunoscut pe cet. Anton M. și Cazac M. ca fiind persoanele care în noaptea de 18 spre 19.01.2015 au pătruns în casa ei de unde în mod deschis i-au sustras bani și cerceii din ureche (f.d. 92-94, vol. I).

Declarațiile inculpatului Anton M. precum că dânsul împreună cu inculpații Ghinda A. și Cazac M. n-ar fi comis fapta infracțională de tâlhărie asupra părții vătămate XXXXX, și că în scara de 18 spre 19.01.2015 s-a dus la clubul „Plan B” din mun. Chișinău, unde s-a distrat cu mai multe persoane, ale inculpatului Cazac M. precum că Anton M. cunoștea despre intenția lor de a pleca în s. Cinișeuți, dar nu a plecat cu ei deoarece a plecat să se întâlnească cu prietena sa și faptul că nu au amenințat a vătămată cu cuțitul, ale inculpatului Ghinda Andrei precum că nu au amenințat-o pe partea vătămată cu cuțitul, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii imputate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

9.1. Au declarat recurs ordinar și avocatul Bondarenco Oleg, cu inculpatul Anton M., solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

Recurenții au invocat că, inculpatul Cazac M. prin declarațiile sale suplimentare date în instanța de judecată la 28.10.2015 a relatat instanței precum că în realitate Anton M. nu a fost cu el și Ghinda A. în s. Cineșeuți, r-nul Rezina la 19.01.2015 la domiciliul părții vătămate XXXXX și nu a participat la săvârșirea infracțiunii de jaf.

De fapt cea de a treia persoana care a fost în realitate cu dâșii era Rîșneanu I. care era cumnatul, soțul sorei lui Anton M. și cunoștința comună a tuturor inculpaților.

Menținerea de către Ghinda A. a declarațiilor sale privind participarea la comiterea jafului și a lui Anton M. urmează a fi cercetată aparte și poate fi explicată prin nedorita acestuia de a agrava situația procesuală proprie.

Versiunea (tăinuită inițial) privind participarea la săvârșirea crimei a lui Rîșneanu I. în locul lui Anton M. (care rezultă din declarațiile inculpaților Anton M. și Cazac M.) este suficient de verosimilă având în vedere că numitul Rîșneanu I. se cunoștea cu toți inculpații, acesta activa ca taximetrist și dispunea de automobil propriu pe care putea să-l utilizeze pentru deplasarea la locul săvârșirii crimei și întoarcerea înapoi în mun. Chișinău în circumstanțele cauzei.

Versiunea inculpatului Anton M. precum că în noaptea 18.01 - 19.01.2015 acesta nu s-a deplasat în Cineșeuți, r-nul Rezina și nu a participat la săvârșirea crimei împreună cu Cazac M. și Ghinda A, dar fiind faptului aflării sale în acest răstimp în mun. Chișinău, în general nu a fost investigată de către organ de urmărire penală.

În ceea ce privește recunoașterea lui Anton M. după fotografie de către partea vătămată XXXXX, aceasta urmează a fi apreciată critic din mai multe motive.

Veridicitatea recunoașterii inculpatului Anton M. ca făptașul crimei de către partea vătămată este pusă sub îndoială și nu poate fi pusă la baza condamnării lui.

În ceea ce privește declarațiile angajatului lombardului, care a procurat de la Anton M. cerceii de care a fost deposedată partea vătămată XXXXX, aceste declarații sunt irelevante acuzației aduse lui Anton M.

În speță este evidentă încălcarea dreptului inculpatului Anton M. judecarea în termen rezonabil în ordine de apel a cauzei penale ce îl privește.

Reieșind din prevederile legale precitate, inculpatul Anton M. dispunea de tot dreptul, și chiar a solicitat instanței de apel în scris și verbal ca să fie luată în considerație încălcarea dreptului său la judecarea în termen rezonabil a acestei cauze penale, la etapa examinării apelului și în cazul menținerii sentinței de condamnare - să fie examinată posibilitate reducerii termenului pedepsei aplicate lui sau dispunerea minării sale cu suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

Însă, prin derogarea de la prevederile legale precizate instanța de apel prin decizie recurată nicidecum nu s-a expus asupra încălcării dreptului inculpatului

Anton M. la judecarea în termen rezonabil a cauzei sale, ceea ce echivalează cu încălcarea dreptului inculpatului Anton M. la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CoEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

9.2. Recurs ordinar a declarat și avocata Kornacker Gabriela, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea condamnării lui Ghinda A. în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executare, rejudecarea cauzei aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurenta a invocat că, instanța de apel, la judecarea cauzei a reținut drept circumstanță excepțională a cauzei, faptul că Cazac M. și Ghinda A. la momentul comiterii infracțiunilor nu aveau vârsta de 21 ani.

Cu toate acestea, instanța de apel a decis ca pedeapsa aplicată a inculpatului Ghinda A. să fie una privativă de libertate, în pofida faptului că a reținut pe caz o circumstanță excepțională.

Argumentul instanței de apel cu privire la pedeapsa aplicată lui Ghinda A. este reflectată în 2 fraze generale, nefiind analizată deloc posibilitatea aplicării unei pedepse condiționate.

Aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, nici într-un caz nu exclude posibilitatea aplicării art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Revenind la sentința Judecătoriei Rezina din 16.12.2015, observăm că instanța de fond a motivat clar și minuțios individualizarea pedepselor aplicate și anume de ce numai inculpatului Ghinda A. i-a fost numită o pedeapsă cu suspendarea condiționată. Instanța a menționat că pe parcursul judecării cauzei Ghinda A. a manifestat o căință sinceră în cele comise, nu și-a schimbat declarațiile date OUP având o poziție unică, a recuperat integral doar el toate pagubele pricinuite prin infracțiune.

În schimb instanța de apel în decizia adoptată la 18.06.2019 nu și-a motivat decizia sub acest aspect, menționând doar la general că pedeapsa cu închisoare va asigura scopul prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal și că nu se constată temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal, nemotivându-și propria soluție, ceea ce lezează dreptul la un proces echitabil al inculpatului Ghinda A., întrucât acesta nu a înțeles dacă probele prezentate au fost sau nu luate în considerare de către instanță. Dacă recunoașterea vinei, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recuperarea integrală a prejudiciului părților vătămate, precum și rezistența la presiunile la care a fost supus ca să-și schimbe declarațiile pentru a-1 disculpa de unul din participanți, constituie sau nu motive suficiente și justificate, pentru a primi o pedeapsă condiționată.

În ședința instanței de apel a fost prezentat copia contractului de muncă prin care se atestă că Ghinda A. este angajat în câmpul muncii.

De asemenea, în ședința instanței de apel a fost prezentat raportul de evaluare psihologică efectuat de către psiholog în privința lui Ghinda A. Prin acest raport se constată că privarea de libertate a lui Ghinda A. sau aflarea lui la

pușcărie pe parcursul a celor 11 luni până la adoptarea sentinței a avut repercusiuni serioase asupra stării psihice a acestuia, iar privarea lui de libertate în asemenea circumstanțe ar putea fi fatală pentru el.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. . 9.-9.2. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 8. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților Anton M., Cazac M. și Ghinda A., părții vătămate XXXXX, martorilor Colesnic A. și Vladiuc I., procesul-verbal de sesizare despre săvârșire sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 19.01.2015, anunțul telefonic din 19.01.2015, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.01.2015, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2015, ordonanțele privind ridicarea informației de la instituțiile de telecomunicații din 22.01.2015, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2015, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 30.01.2015, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins celelalte dovezi și versiuni atât a acuzației cât și a apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz

demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpărilor a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2), lit. b), c) d), e) și f) Cod penal.

Totodată, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă relevanțelor invocate în decizia instanței de recurs din 18.12.2018 (*pct. 7. din decizie*), indicațiilor cărei, potrivit art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală sunt obligatorii pentru instanța de apel, cât și a prevederilor art. 325, 326 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căror, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel.

Ori, prin rechizitoriu procurorul a incriminat inculpaților elementul calificativ: „*însoțit de amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei agresate*”, conținut în art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, deci instanța de fond corect a judecat cauza în limitele învinuirii formulate.

Totodată, ordonanțele procurorului din 14.11.2017, privind modificarea învinuirii inculpaților în apel, în sensul agravării ei, prin incriminarea calificativului din art. 188 alin. (1) Cod penal: „*însoțit de amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei agresate*”, nu au suport legal deoarece procurorul nu a invocat în apelul declarat acest aspect, chestiunea respective nefiind abordată de acuzator nici în fața instanței de fond (*pct. 2.- 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 8. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Ori, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 9. - 9.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de fond a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura penală, iar instanța de apel și a pedepsei aplicate inculpaților.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere

greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura penală în alt sens decât cel pe care îl propun părțile, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile declarate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că au adoptat hotărâri care cuprind motive pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

11. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, de avocatul Gabriela Kornacker în numele inculpatului Ghinda Andrei XXXXX, de avocatul Bondarenco Oleg și inculpatul Anton Mihai XXXX, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, în cauza penală în privința inculpaților Anton Mihai XXXXX, Cazac Marin XXXXX și Ghinda Andrei XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Dumitru Mardari